

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

24 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpat și de avocatul acestuia, Gheorghe Ionaș, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Hîncești din 14 noiembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui:

Gușanu Tudor Gheorghe, născut la 27.04.1972, originar din s. Bolțun, r-nul Nisporeni, locuitor în mun. Chișinău, str. Mihai Sadoveanu 22, ap. 186,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.03.2014 - 14.11.2014;

Instanța de apel: 09.12.2014 - 27.10.2015;

Instanța de recurs: 20.01.2016 - 24.02.2016;

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 14 noiembrie 2014, Gușanu Tudor a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal la 8 (opt) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o activitate legată de substanțele narcotice sau psihotrope pe un termen de 5 ani;

- în baza art. 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial, s-a stabilit pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 9 (nouă) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o activitate legată de substanțele narcotice sau psihotrope pe un termen de 5 (cinci) ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, în perioada ianuarie-februarie anul 2014, Gușanu Tudor prin înțelegere prealabilă și în comun acord cu mai multe persoane, nestabilite de organul de urmărire penală, a organizat trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova, din țările europene spre Federația Rusă, tranzitînd prin contrabandă teritoriul Republicii Moldova, a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, tăinuindu-le de controlul vamal, prin ascundere în locuri special pregătite și adaptate în acest scop în automobilul său de model „Mercedes-Benz 310 D” cu numărul de înmatriculare II AV 885.

Astfel, la 01 februarie 2014, ora 20.00, la pista de control „autoturisme intrare în țară”, a punctului de trecere a frontierei de stat „Leușeni”, aflîndu-se la volanul automobilului de model „Mercedes-Benz 310D” cu numărul de înmatriculare II AV 885, s-a prezentat cetățeanul Gușanu Tudor.

Ulterior, în cadrul percheziției efectuate a unității de transport, în podeaua microbuzului, adică în locuri special pregătite și adaptate pentru tănuirea de la controlul vamal, au fost depistate 80 de colete de dimensiuni 10x12x8 centimetri, în care, se afla masă solidă sub formă de brichete de culoare cafenie întunecată cu inscripția „Roma”, a cîte zece brichete în fiecare colet, care conform raportului de expertiză nr. 1173 din 14 februarie 2014, constituie masă solidă-cleioasă de culoare brună, în număr total de 800 (opt sute) brichete care reprezintă hașiș și se atribuie la substanțe narcotice, cantitatea totală fiind de 78676 grame, ce constituie, conform Hotărîrii Guvernului Republicii Moldova nr.79 din 23.01.2006, privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, cantitate deosebit de mare. Tot el, în perioada ianuarie-februarie 2014, prin înțelegere prealabilă și în comun acord cu mai multe persoane nestabilite de organul de urmărire penală în scop de înstrăinare ulterioară persoanelor terțe din Federația Rusă a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari, le-a transportat și le-a păstrat ilegal la dînsul, fiind ascunse în locuri special pregătite și adaptate în acest scop în automobilul său de model „Mercedes-Benz 310 D” cu numărul de înmatriculare II AV 885.

Astfel, la 01 februarie 2014, ora 20.00, la pista de control „autoturisme intrare în țară” a punctului de trecere a frontierei de stat „Leușeni”, aflîndu-se la volanul automobilului de model „Mercedes-Benz 310 D”, cu numărul de înmatriculare II AV 885, s-a prezentat cetățeanul Gușanu Tudor.

Ulterior, în cadrul percheziției efectuate a unității de transport în cauză, în podeaua microbuzului, adică în locuri special pregătite și adaptate pentru tănuirea de la controlul vamal, au fost depistate 80 de colete de dimensiuni 10x12x8 centimetri, în care se afla masă solidă sub formă de brichete de culoare cafenie întunecată cu inscripția „Roma” a cîte zece brichete în fiecare colet.

Potrivit raportului de expertiză nr. 1173 din 14 februarie 2014, masele solide cleioase de culoare brună în număr total de 800 (opt sute) brichete, ridicate la 01.02.2014, în rezultatul efectuării percheziției automobilului de model „Mercedes- Benz 310 D” cu numărul de înmatriculare ILAV 885, la volanul căruia se afla Gușanu Tudor, reprezintă hașiș și se atribuie la substanțe narcotice, cantitatea totală fiind de 78676 grame, ce constituie, conform Hotărîrii Guvernului Republicii Moldova nr.79 din 23.01.2006, privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, cantitate deosebit de mare.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Gheorghe Ionaș în numele inculpatului a atacat-o cu apel, solicitînd casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care procesul penal pentru comiterea de către Gușanu Tudor a infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal să fie încetat pe motivul existenței circumstanțelor prevăzute de lege care exclud tragerea persoanei la răspundere penală, iar pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă non privativă de libertate.

În susținerea apelului a invocat:

- în cadrul cercetării judecătorești nu au fost acumulate un ansamblu de probe pertinente, concludente și utile din care ar fi posibil de concluzionat că fapta lui Gușanu Tudor întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal;

- învinuirea înaintată lui Gușanu Tudor și starea de fapt constatată de instanța de fond în partea înstrăinării substanțelor narcotice nu și-a găsit pe deplin confirmarea în cadrul cercetării judecătorești, iar probele administrate de către instanța de judecată au fost apreciate în mod eronat;

- faptul că scopul de înstrăinare a substanțelor narcotice prevăzut de art. 217¹ Cod penal presupune existența intenției directe a făptuitorului la momentul procurării, prelucrării și cultivării plantelor de cînepă de a transmite aceste substanțe altei persoane, inclusiv contra unei sume de bani;

- potrivit pct. 16) a Hotărîrii Plenului CSJ nr. 2 din 26.12.2011, cu privire la practica judiciară de aplicare a legislației penale ce reglementează circulația substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor și a precursorilor, se indică că înstrăinarea ilegală de plante ce conțin substanțe narcotice sau psihotrope ori de substanțe narcotice, psihotrope sau analoage ale acestora reprezintă orice acțiune în urma căreia posesor al substanțelor respective devine o altă persoană (vînzare, donare, schimb, achitare a datoriei, dare cu împrumut etc);

- pentru a fi calificate acțiunile inculpatului în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal este necesar a fi dovedit scopul de înstrăinare a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari de către acesta. Acțiunea de înstrăinare a substanțelor

narcotice, psihotrope sau a analoagelor, presupune transmiterea lor cu titlu gratuit sau oneros în posesia unor alte persoane prin diferite metode (vînzare, dare cu împrumut, donare, schimb, etc). Scopul de înstrăinare este un element obligatoriu și necesar al infracțiunii date, care urma a fi dovedit cu certitudine. În cazul dat nu a fost demonstrată existența scopului de înstrăinare, motiv din care fapta săvîrșită de către inculpat urmează a fi calificată în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal;

- pe parcursul examinării cauzei penale inculpatul a colaborat activ cu organul de urmărire penală în vederea indicării sursei de procurare a acestor substanțe și la divulgarea persoanelor care au contribuit la săvîrșirea infracțiunii, ceea ce confirmă pe deplin aplicarea prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal, iar în partea păstrării de către Gușanu Tudor a substanțelor narcotice în proporții deosebit de mari sunt prezente circumstanțe prevăzute de lege ce exclud atragerea inculpatului la răspundere penală;

- existența circumstanțelor atenuante precum săvîrșirea pentru prima dată a unei infracțiuni, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii și la identificarea infractorilor, indicarea sursei substanțelor narcotice, prezența copiilor minori în familia vinovatului, precum și lipsa cărorva circumstanțe agravante, fac posibilă aplicarea unei pedepse non privative de libertate pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5) Cod penal, prin aplicarea art. 90 Cod penal, pe motiv că corectarea și reeducarea lui Gușanu Tudor este posibilă fără izolarea acestuia de societate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2015 a fost respins apelul declarat, ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În argumentarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, instanța de fond pe deplin a constatat starea de fapt și de drept a acțiunilor săvîrșite de Gușanu Tudor, iar probelor examinate le-a fost dată o apreciere juridică cuvenită, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Colegiul penal a menționat că, pe lângă declarațiile oferite de inculpat în cadrul ședinței din prima instanță, vina acestuia este confirmată și prin declarațiile martorilor Canțevici Oleg, Bucătaru Oleg, precum și prin materialele cauzei și anume:

- procesul-verbal de efectuare a percheziției din 01 februarie 2014 (f.d.21-25, vol. I);
- raportul de expertiză nr. 1173 din 14 februarie 2014 (f.d.56-63, vol. I);
- ordonanța de recunoaștere și atașare a corpurilor delictive la dosarul penal din 14.02.2014;
- informația privind traversarea frontierei de stat de către cetățeanul Gușanu Tudor Gheorghe (f.d.101-103, vol. I),

- informația din baza de date a companiei „Orange” privind apelurile efectuate de la terminalul cu numărul IMEI 35551605779002 (f.d.78-93, vol. I).

Prin urmare, Colegiul penal analizând probele enunțate mai sus prin prisma prevederilor art. art.100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală, verificându-le complet și obiectiv, fiecare probă fiind apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, dar și din punct de vedere al coroborării lor, a conchis că materialul probator analizat în instanța de fond, dar și în cea de apel indică indubitabil vinovăția inculpatului Gușanu Tudor în comiterea infracțiunilor imputate.

În această ordine de idei, instanța de apel a apreciat critic argumentele invocate de către avocatul Gheorghe Ionaș precum că instanța de fond nu a analizat just și complet toate circumstanțe cauze, nu a fost acumulat un ansamblu de probe pertinente, concludente și utile din care ar fi posibil de concluzionat că fapta lui Gușanu Tudor întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal și că învinuirea înaintată lui Gușanu Tudor și starea de fapt constatată de instanța de fond în partea înstrăinării substanțelor narcotice nu și-a găsit pe deplin confirmarea în cadrul cercetării judecătorești, iar probele administrate de către instanța de judecată au fost apreciate în mod eronat.

Instanța menționează că din analiza probelor just s-a concluzionat că Gușanu Tudor, prin acțiunile sale intenționate manifestate prin trecerea peste frontiera vamală Republicii Moldova a substanțelor narcotice, tăinuindu-le de la control vamal, prin ascunderea în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, în proporții deosebit de mari, a comis infracțiunea prevăzută de art.248 alin.(5) lit. b), d) Cod penal, iar prin acțiunile de păstrare și transportare ilegală a substanțelor narcotice, în proporții deosebit de mari cu scop de înstrăinare, Gușanu Tudor a atentat inclusiv la relațiile sociale privind circulația în condiții legale a substanțelor narcotice, acțiuni care întrunesc sub aspect obiectiv și subiectiv semnele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art.217¹ alin.(4), lit. d) Cod penal, acestea calificându-se ca păstrarea și transportarea ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, săvârșită în proporții deosebit de mari.

Mai mult ca atât, Gușanu Tudor în cadrul ședinței instanțe de fond vina în comiterea infracțiunii a recunoscut-o, declarând că, deși inițial nu știa ce transportă, ulterior, și-a dat seama că sunt substanțe interzise, menționând că este de acord să colaboreze cu organele de drept în scopul contracarării infracțiunii de care este învinuit.

Referitor la încadrarea acțiunilor inculpatului, instanța de apel a menționat că Codul Vamal al Republicii Moldova, este actul normativ care explică semnificația sintagmei de trecere peste frontiera vamală a Republicii Moldova. Potrivit art.4 al codului, sintagma de „trecere peste frontiera vamală a Republicii

Moldova”, reprezintă *introducerea și scoaterea de pe teritoriul vamal al Republicii Moldova de mărfuri și mijloace de transport, inclusiv prin expedieri poștale internaționale, prin conducte și prin linii de transport electric*. În sensul aceleiași legi, teritoriul Republicii Moldova reprezintă un teritoriu vamal unic ce include teritoriul terestru, apele interioare, apele teritoriale și spațiul aerian de deasupra acestora.

Prin urmare, acțiunea de trecere peste frontiera vamală, s-a exprimat prin introducerea pe teritoriul vamal al Republicii Moldova a bunurilor prohibitive circuitului juridic, cum sunt substanțe narcotice în proporții deosebit de mari, acțiunea fiind consumată. Astfel, întreg sistemul de probe analizat mai sus, relevă prezența unor temeiuri suficiente care au determinat instanța de judecată să considere argumentat și scopul de înstrăinare al substanțelor narcotice ca indice calificativ al infracțiunii de circulație ilegală a substanțelor narcotice prevăzut la art.217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal.

De asemenea, Colegiul penal a apreciat critic și argumentele invocate de către apărare referitor la aplicabilitatea în privința lui Gușanu Tudor a prevederilor art.217 alin. (5) Cod penal, deoarece prevederile menționate nu sunt relevante, or, așa cum rezultă din declarațiile inculpatului, a martorilor, dar și a înscrisurilor anexate la materialele cauzei, ce au fost apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, se atestă că inculpatul a fost reținut în cadrul controlului la frontieră, instantaneu în posesia acestuia fiind depistate substanțele prohibite de Lege, prin urmare, raportînd aceste circumstanțe la prevederile legale ce indică că nu poate fi considerată predare benevolă a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor ridicarea acestora la reținerea persoanei, precum și la efectuarea acțiunilor de urmărire penală pentru depistarea și ridicarea lor și Colegiul penal a conchis că conlucrarea cu organele de urmărire penală a început după comiterea infracțiunilor imputate, or, inculpatul Gușanu Tudor nu a predat benevol substanțele narcotice, ci ulterior după ce a fost deconspirat a încercat cu scopul de a fi exonerat de răspundere penală să comunice organelor de drept careva informații, care în prezenta cauză poartă un caracter abstract și nu pot fi reținute în favoarea inculpatului.

În altă ordine de idei instanța de apel a menționat că, la individualizarea pedepsei instanța de fond corect a ținut cont de criteriile enumerate de art. 7, 75, 76-78 Cod penal, just a reținut circumstanțele atenuante și anume contribuirea activă la descoperirea infracțiunii și la identificarea infractorilor, indicarea sursei substanțelor narcotice, divulgarea numelor persoanelor care au contribuit la comiterea infracțiunii, iar scopul pedepsei penale de care este pasibil inculpatul, va putea fi atins fiindu-i stabilită pedeapsa la limita aproape de cea minimă, prevăzută de ambele articole ale normelor incriminate.

5. Împotriva hotărîrilor menționate avocatul Gheorghe Ionaș în numele inculpatului a declarat recurs ordinar solicitînd casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care procesul penal pentru comiterea de către Gușanu Tudor a infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal, să fie încetat pe motivul existenței circumstanțelor prevăzute de lege care exclud atragerea persoanei la răspundere penală, iar pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă non privativă de libertate.

În motivarea recursului avocatul invocă motive identice cu cele indicate în cererea de apel descrise în pct. 3 din prezenta decizie.

5.1. Recurs ordinar împotriva hotărîrilor a depus și inculpatul, prin care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie dispusă în temeiul art. 217 alin. (5) Cod penal, liberarea de pedeapsă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, iar pentru infracțiunea prevăzută de art. 248 alin. (5) lit. b) și d) Cod penal să fie stabilită pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Recurentul a invocat că, atît la urmărirea penală, cît și în instanțele de judecată a conlucrat cu poliția, iar aceste circumstanțe cad sub incidența art. 217 alin. (5) Cod penal și instanțele de judecată la judecarea cauzei au neglijat recomandările Hotărîrii Plenului CSJ nr. 2, din 26.12.2011, cu privire la practica judiciară de aplicare a legislației penale ce reglementează circulația substanțelor narcotice, psihotrope sau a analogelor lor și a precursorilor.

6. Asupra recursurilor a depus referință procurorul prin care s-a expus pentru respingerea acestora, pe motiv că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Astfel, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească definitivă.

În speță, Colegiul penal precizează că, atît inculpatul cît și avocatul acestuia în recursurile declarate au invocat aceleași motive, ceea ce determină instanța de recurs să se expună concomitent asupra ambelor recursuri, iar ca temei de drept au invocat pct. 6), 10), 11) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă nici unul din cele menționate nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezentei erori de drept care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul penal reține că, conform art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Colegiul precizează că recurenții referindu-se la pct. 6 din norma menționată au indicat de fapt că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, însă fără a-și argumenta solicitarea prin situație concretă.

După cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la menținerea sentinței instanței de fond, or în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, or, motivarea hotărîrii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atîta timp cît sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărîrii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect de a menține soluția instanței de fond.

Mai mult ca atît, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel la examinarea cauzei a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dîndu-le o apreciere justă prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu au confirmat vinovăția

inculpatului în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) și art. 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal.

Astfel, Colegiul menționează că instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele apelantului invocate în apel și corect s-a expus asupra acestora.

Art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, invocat de recurent, prevede că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Colegiul penal menționează, că acest temei pentru recurs invocat de inculpat nu persistă în cauza dată.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înlăturească nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite care se măsoară după cuantumului pedepsei prevăzute de textul încriminator, urmînd ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală să fie luate în considerație după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

Astfel, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurenților precum că inculpatul a conlucrat cu poliția și aceste circumstanțe cad sub incidența art. 217 alin. (5) Cod penal, ceea ce impune liberarea de răspundere penală, deoarece conlucrarea cu organele de urmărire penală a început după comiterea infracțiunilor imputate, or, inculpatul Gușanu Tudor nu a predat benevol substanțele narcotice, ci ulterior după ce a fost deconspirat a încercat cu scopul de a fi exonerat de răspundere penală să comunice organelor de drept careva informații, care în prezenta cauză poartă un caracter abstract și nu pot fi reținute în favoarea inculpatului.

Potrivit alin. (5) art. 217 Cod penal, prin contribuție activă trebuie să se înțeleagă înlesnirea în mod efectiv, real, care să presupună consecința scontată la apariția sau dezvoltarea acțiunilor socialmente utile. Persoana poate contribui la descoperirea infracțiunii ce ține de circulația substanțelor narcotice, psihotrope sau

analoagelor lor atunci cînd aceasta este în proces de săvîrșire sau cînd ea deja a fost săvîrșită. Ea poate înlesni contracararea infracțiunii atunci cînd aceasta se află la etapa de pregătire.

Prin urmare, Colegiul menține concluzia instanței de apel pe care o consideră ca fiind una întemeiată precum că prevederile art. 217 alin. (5) Cod penal nu sunt aplicabile în situația dată, iar la stabilirea pedepsei s-a ținut cont pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei stipulate în art. 75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea, de persoana celui vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, pedeapsa avînd drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni și i-a aplicat o pedeapsă echitabilă, în limitele prevăzute de sancțiunea normelor penale în baza cărora a fost declarat vinovat, corect considerînd că inculpatul urmează să execute real pedeapsa închisorii stabilite.

Astfel, instanța de recurs precizează că cele menționate mai sus duc la respingerea ca neîntemeiată a solicitării de către inculpat de a stabili pedeapsă în privința sa cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, odată ce s-a constatat că inculpatul a săvîrșit două infracțiuni cu intenție pentru care instanța de judecată a aplicat pedeapsă mai mare de 5 ani.

Referitor la eroarea invocată de avocatul-recurent prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală și anume că, *există o cauză de înlăturare a răspunderii penale*, Colegiul concluzionează, că acest temei pentru declararea recursului ordinar de asemenea nu și-a găsit confirmare la examinare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent, mai mult ca atît, asupra cauzei care în opinia recurentului ar înlătura răspunderea penală, instanța de recurs s-a expus mai sus în prezenta decizie.

Cît privește eroarea menționată prevăzută la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, Colegiul penal respinge și acest argument, deoarece instanța de apel corect a menținut soluția primei instanțe prin care acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) și art. 248 alin. (5) lit. b), d) Cod penal.

Instanța de recurs respinge de asemenea ca neîntemeiate argumentele recurentului precum că, în acțiunile inculpatului lipsește *latura subiectivă* a infracțiunii incriminate prevăzute la art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, și anume lipsește scopul de înstrăinare a substanțelor narcotice, deoarece, din declarațiile inculpatului se înțelege faptul că acesta a acceptat transportarea substanțelor narcotice pe care le-a primit de la o persoană pe nume „Aziz”. În cazul dat,

Colegiul precizează că, înstrăinarea ilegală de plante care conțin substanțe narcotice sau psihotrope ori de substanțe narcotice, psihotrope sau analoage ale acestora reprezintă orice acțiune în urma căreia posesor al substanțelor respective devine o altă persoană (vînzare, donare, schimb, achitare a datoriei, dare cu împrumut etc.)

Totodată, intenția de a înstrăina substanțele menționate reprezintă dorința, planul unei persoane care declanșează acțiuni în acest sens, cum ar fi: procurarea, prepararea, păstrarea, transportarea acestora, plasarea într-un ambalaj comod pentru înstrăinare sau încheierea unei înțelegeri corespunzătoare cu consumatorul etc.

Odată ce inculpatul a acceptat transportarea substanțelor a apărut și intenția directă de înstrăinare, mai mult ca atît, motivul acțiunilor sale se exprimă prin interes material, deoarece Gușan Tudor urma a fi recompensat cu o sumă de bani atunci cînd substanțele narcotice ajungeau în Federația Rusă.

Astfel, cele descrise se încadrează în latura subiectivă a infracțiunii incriminate, care este prezentă în acțiunile inculpatului. De asemenea, inevitabil se constată și prezența *laturii obiective*, care se manifestă prin înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice.

Înstrăinarea ilegală de substanțe narcotice, psihotrope sau analoage ale lor se consideră infracțiune consumată în momentul primirii acestor substanțe de către o altă persoană.

Prin urmare, acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal – circulația ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor în scop de înstrăinare în proporții deosebit de mari, ceea ce se confirmă și prin raportul de expertiză nr. 1173, din 14.02.2014, care indică că cantitatea substanței narcotice constituie în total 78676 g.

În urma celor relatate, instanța conchide că, criticile formulate de recurent enunțate la pct. 5. au fost obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1., soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, ori materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au adus la pronunțarea hotărîrilor recurate.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal apreciază ca fiind corectă concluzia instanței de apel, deoarece corespunde circumstanțelor de fapt ale cauzei, temeiurile invocate de recurenți nu persistă în cauză, iar hotărîrile atacate sunt legale și întemeiate, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpat și de avocatul acestuia, Gheorghe Ionaș, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui Gușan Tudor, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi publicată la 23 martie 2016.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun